

[Alfred Jensen.]

og når det er tilfældet, er det urimeligt, at familier i denne tid skal indkvarteres i udhuse og stalde. Jeg har herved tilkendegivet, at vi ikke alene er tilhængere af, at der investeres et beløb af den størrelse, som her er foreslået; men et betydeligt større beløb, og at vi mener, der bør sættes ind på andre områder; først og fremmest med hensyn til at afskaffe arbejdsløsheden og skaffe boliger til landets befolkning.

Jeg vil understrege, at vi ikke kan godkende § 7, men vil foreslå, at det samlede beløb, 350 mill. kr., anvendes til disse investeringsformål, som jeg her har antydnet, men da jeg regner med, at dette forslag ikke snarligt kommer til anden behandling og eventuelt kan komme til at indgå som et led i en eventuel valgkamp, og vi ikke får lejlighed til senere at tilkendegive eller præcisere vor stilling, foretrækker jeg kort at resumere vor stilling i et forslag om en dagsorden, der lyder således:

„Idet folketinget udtaler, at alle 350 mill. kr. på nationalbankens specialkonto bør forbeholdes investering med særlig henblik på bekæmpelse af arbejdsløshed og fremskaffelse af billigere boliger, fortsætter tinget behandlingen af den på dagsordenen opførte sag.“

Jeg skal anbefale tingets medlemmer at stemme for den foreslåede dagsorden.

Formanden: Der er nu fremsat følgende forslag om motiveret dagsorden:

„Idet folketinget udtaler, at alle 350 mill. kr. på nationalbankens specialkonto bør forbeholdes investering med særlig henblik på bekæmpelse af arbejdsløshed og fremskaffelse af billigere boliger, fortsætter tinget behandlingen af den på dagsordenen opførte sag.“

Det er dette forslag, som nu foreligger til forhandling.

Finansministeren (H. C. Hansen): Da det må forekomme mig at være en af de typiske dagsordener, som skal give udtryk for et partis principielle standpunkt, fremsat på et tidspunkt, da det pågældende parti udmærket ved, at der ikke er nogen som helst mulighed for en vedtagelse af en sådan dagsorden, henstiller jeg til tinget at forkaste den foreslåede dagsorden.

Hermed sluttede forhandlingen om det fremsatte forslag om motiveret dagsorden.

Forslaget om motiveret dagsorden af Alfred Jensen
forkastedes med 84 stemmer mod 7.

Forhandlingen om lovforslaget genoptoges.

Bjørner: Allerede en uge før den højtærede finansminister her i tinget forelagde dette lovforslag, blev det jo underkastet en slags forlods førstebehandling i pressen, efter at indholdet af forslaget var fremsat i dagspressen, og fra retsforbundets side deltog vi straks i denne førstebehandling, idet vi i en udtalelse den 14. juni advarede mod tanken i forslaget. Jeg kan henvise til denne udtalelse fra retsforbundets side. Vi protesterede mod oprettelsen af en statsinvesteringsfond og gjorde opmærksom på, at gavebeløbene i første række måtte anvendes til at stabilisere det danske penge- og finansvæsen.

Det er vor opfattelse, at så længe forholdet er dette, at regeringen opretholder en importregulering praktisk taget på alle vareområder; så må den i det mindste mene, at dansk penge- og finansvæsen ikke er stabiliseret. Importreguleringen motiveres jo bl. a. med, at der endnu er så stor købekraft til stede, at en frigivelse af importen vil betyde, at dennes værdi vil overstige eksportindtægterne.

Når regeringen ikke har frigivet importen, må det anses for at være uforsvarligt at foretage en kreditudvidelse af den foreslåede karakter, idet en sådan vil betyde en forøgelse af købekraften og tjene til yderligere at vanskeliggøre importfrigørelsen. Hvis regeringen mener, at de ledige penges problem er løst, og at en kreditudvidelse bør foretages, bør man i konsekvens heraf først ophæve importreguleringen. Men i så henseende virker denne regering som en samling bange mænd. Hver eneste lempelse i importrestriktionerne skal vristes ud af regeringen. Når den højtærede handelsminister efter mange søvnløse nætters grublen har fundet ud af, hvor meget han tør give forbrugerne tilbage af deres selvbestemmelseret, så hører vi ham i radioen, ja, selv uden fjernsyn ser vi ham næsten stå og svinge med et par fashionerede damestrømper i den ene hånd og et halvt pund brun sæbe i den anden.

Nu vil man bruge 100 mill. kr. til at rationalisere erhvervslivet samtidig med, at importrestriktioner daglig tvinger erhvervslivet til irrationelle dispositioner og fordyrede indkøb til skade for vor konkurrenceevne. En af mine egne funktionærer spildte i går nogle timer på politikontoret og i benzinnævnet for at opnå eengangstilladelse for mig til at rejse i min vogn til Kolding. Jeg må kun køre til Lillebæltsbroen, og jeg